Rok akademicki:
2017/18
Jednostka prowadząca:
Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK
Kierunek:
Ochrona dóbr kultury
Poziom:
studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne
Nazwa przedmiotu:
Historia sztuki XX i XXI wieku powszechnej
Język:
PL
Typ przedmiotu:
przedmiot obowiązkowy
Przedmiot obieralny:
nie
Rok studiów, semestr:
rok III, semestr letni
Wymiar:
wykład: 30 godz.
Punkty ECTS:
wykład: 2
Forma zaliczenia:
wykład: egzamin
Prowadzący:
wykład: dr Natasza Styrna;
Koordynator sylabusa:
dr Natasza Styrna

Sylabus dostępny w ramach:

- Historia sztuki XX i XXI wieku powszechnej [na kierunku:] Ochrona dóbr kultury (Odk), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, III rok, semestr letni
    - [prowadzący wykład:30h/e/2ECTS]: dr Natasza Styrna;

Wymagania wstępne:
Brak
Cele:
Celem zajęć jest przekazanie wiedzy o najważniejszych zjawiskach w sztuce światowej w XX i XXI w.
Treści kształcenia:
T.1 - Malarstwo XX wieku: ekspresjonizm, kubizm, futuryzm, suprematyzm, neoplastycyzm, surrealizm, nowa rzeczowość, abstrakcyjny ekspresjonizm, informel, hiperrealizm, nowa figuracja, postmodernizm

T.2 - Rzeźba XX wieku: ekspresjonizm, kubizm, futuryzm, rzeźba kinetyczna, nurt organiczny, minimal art
T.3 - Architektura XX wieku: De Stlij, Bauhaus, styl międzynarodowy Wykład dotyczy najważniejszych nurtów w sztuce europejskiej i amerykańskiej od początku dwudziestego wieku po czasy współczesne. Poruszone zostaną zjawiska z zakresu malarstwa, rzeźby i architektury. Sporo uwagi zostanie poświęcone założeniom teoretycznym poszczególnych kierunków oraz roli nowych mediów w sztuce. Oprócz charakterystyki najważniejszych tendencji artystycznych omówiona zostanie twórczość najwybitniejszych indywidualności artystycznych kształtujących obraz epoki. Wykład dotyczy najważniejszych nurtów w sztuce europejskiej i amerykańskiej od początku dwudziestego wieku po czasy współczesne. Poruszone zostaną zjawiska z zakresu malarstwa, rzeźby i architektury. Sporo uwagi zostanie poświęcone założeniom teoretycznym poszczególnych kierunków oraz roli nowych mediów w sztuce. Oprócz charakterystyki najważniejszych tendencji artystycznych omówiona zostanie twórczość najwybitniejszych indywidualności artystycznych kształtujących obraz epoki. Wykład dotyczy najważniejszych nurtów w sztuce europejskiej i amerykańskiej od początku dwudziestego wieku po czasy współczesne. Poruszone zostaną zjawiska z zakresu malarstwa, rzeźby i architektury. Sporo uwagi zostanie poświęcone założeniom teoretycznym poszczególnych kierunków oraz roli nowych mediów w sztuce. Oprócz charakterystyki najważniejszych tendencji artystycznych omówiona zostanie twórczość najwybitniejszych indywidualności artystycznych kształtujących obraz epoki. Wykład dotyczy najważniejszych nurtów w sztuce europejskiej i amerykańskiej od początku dwudziestego wieku po czasy współczesne. Poruszone zostaną zjawiska z zakresu malarstwa, rzeźby i architektury. Sporo uwagi zostanie poświęcone założeniom teoretycznym poszczególnych kierunków oraz roli nowych mediów w sztuce. Oprócz charakterystyki najważniejszych tendencji artystycznych omówiona zostanie twórczość najwybitniejszych indywidualności artystycznych kształtujących obraz epoki.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

W_1 Student nabywa umiejętności posługiwania się właściwą terminologią
W_2 Student zdobywa wiedzę ogólną, zna periodyzację omawianych zjawisk, tematykę i ikonografię dzieł, umie je osadzić w szerszym kontekście kulturowym
W_3 Student umie powiązać założenia teoretyczne z rozwojem zjawisk artystycznych
W_4 Student posługuje się różnymi metodami analizy i interpretacji dzieł sztuki powszechnej

UMIEJĘTNOŚCI

U_1 W wyniku przeprowadzonych zajęć student potrafi przeprowadzić charakterystykę porównawczą zjawisk artystycznych

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Wykład
M.2 Prezentacja multimedialna

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Egzamin z oceną. Rozpoznanie prezentowanego na ilustracji dzieła sztuki oraz omówienie związanej z nim problematyki artystycznej w zakresie, w którym problematyka ta jest ujmowana w podstawowej literaturze przedmiotu. Oprócz rozpoznania i właściwego scharakteryzowania związanych z danym dziełem zagadnień historyczno-artystycznych, oceniana jest także umiejętność posługiwania się właściwą terminologią oraz wiedza na temat historyczno-kulturowego kontekstu danego zjawiska artystycznego (znajomość podstawowych faktów z zakresu topografii, historii, religii, filozofii i kultury literackiej epoki).

Lektury podstawowe:

Czartoryska U., Od Pop-artu do sztuki konceptualnej, Warszawa 1976;
Dziamski G., Awangarda po awangardzie. Od neoawangardy do postmodernizmu, Poznań 1995;
Kierunki i tendencje sztuki nowoczesnej, Warszawa 1980;
Kotula A., Krakowski P., Malarstwo, rzeźba, architektura. Wybrane zagadnienia plastyki współczesnej, Warszawa 1972;
Krakowski P., O sztuce nowej i najnowszej, Warszawa 1981;
Porębski M., Dzieje sztuki w zarysie, t. 3, Warszawa 1988;

Lektury uzupełniające:

Baumgarth Ch., Futuryzm, Warszawa 1978;
Janicka K., Surrealizm, Warszawa 1973;
Jencks Ch., Architektura postmodernistyczna, Warszawa 1987;
Kuryluk E., Hiperrealizm – Nowy realizm, Warszawa 1979;
Overy P., De Stijl, Warszawa 1979;
Porębski M., Kubizm, Warszawa 1980;
Richter H., Dadaizm, Warszawa 1983;
Taylor G., Bauhaus, Warszawa 1977;
Turowski A., W kręgu konstruktywizmu, Warszawa 1979;
Willett J., Ekspresjonizm, Warszawa 1976.

Uwagi: